Můj případ
Vložil Ivo Brož - 01/02/2017 04:18

Tento můj příspěvek by měl být pouze instruktážní:

Abstinoval jsem cca 1,5 roku bez jakýchkoli problémů - tj. kolem mne se chlastalo, pohyboval jsem se v těch nejtěžších prostředích, a mě nějakým podivným řízením osudu nic nenutkalo se napít. Pak, těsně před vánočními svátky jsem se rozhodl, že si "naježím" dárek, že přestanu kouřit. Opět žádné problémy. Úspěch. Ale ouha, cca po týdnu se dostavily vzpomínky, jak to bylo fajn, když jsem si do hlavy nalil C2H5OH. No a bohužel ono nutkání bylo čím dál, tím intenzivnější.....

Jsem přesvědčen, že všechny reakce alkoholiků na nepití jsou silně individuální a každý má svůj vlastní průběh onoho "odvykání", ale třeba někomu tato rada přijde vhod: neklaďte na sebe příliš velké nároky - už samotná skutečnost, že jste se rozhodli nepít, je tak obrovská rekonstrukce osobnosti, že v nejbližších pěti létech bych už nedoporučoval žádné další razantní změny návyků....

Ale jak jsem psal už v úvodu, vše je individuální a neexistuje univerzální recept....bohužel, naše pojišťovny raději hradí následky (a to jen některé následky), než aby šly po příčině - a přitom jde jen o nepatrnou změnu chémie mozku..... :)

==========

Re: Můj případ
Vložil Ja - 01/02/2017 08:49

Ivo Brož napsal:
..."jde jen o nepatrnou změnu chémie mozku."".... :)

...," ktorá úplne odstaví odhodlanie, snahu aj vôľu na vedľajšiu koľaj!" :ohmy:

(Závislosť si rada prezlieka kostýmy a mení masky aj škrabošky.../převleky/) :blush: :silly:

==========

Re: Můj případ
Vložil Stopka - 01/02/2017 10:26

Zdravím,
po nějaké době abstinence hlavně neusnou na "vavřínech". Toto vždycky zlomilo vaz mně, když jsem se předtím x krát pokoušela přestat pít, to bylo vždycky pak už jen krůček ke zkoušce kontrolovaného popíjení a bylo to ještě horší. U mě funguje pokora a absolutní abstinence. Taky protože pýcha předchází pád.
V současnosti jsem šťastná i přes běžné životní a zdravotní starosti, ale pořád vše, že nepiji neberu jako samozřejmost, ale jako něco co si hýčkám.
Něco ve stylu však jsem dobrá, poplácaní po ramenou...jen to NE,na to bych dojela... ale každý to má jinak.
Někde psala Mertosová užasnou větu, která mi v současnopsti hodně pomáhá, nechci ji skomolit, tak ji

zkusím dohledat a citovat.
Přeji všem pohodový den
:)

==========

Re: Můj případ
Vložil Ivo Brož - 01/02/2017 12:31

Ano....v případě obou odpovědí nejde jinak, než souhlasit....jen si dovolím upřesnit moji původní poznámku o postoji pojišťoven (nebo je to o jiné instituci?) - mám takový dojem, že jim vyhovuje, že alkoholismus nejde v současné době léčit - jsou z toho podstatně větší zisky a navíc se na onu závislost nabalují další choroby - takže to dobře sype...

==========

Re: Můj případ
Vložil Ja - 01/02/2017 13:11

Ivo Brož, píšeš:
Ano....v případě obou odpovědí nejde jinak, než souhlasit....jen si dovolím upřesnit moji původní poznámku o postoji pojišťoven (nebo je to o jiné instituci?) - mám takový dojem, že jim vyhovuje, že "alkoholismus nejde v současné době léčit - jsou z toho podstatně větší zisky" a navíc se na onu závislost nabalují další choroby - takže to dobře sype...
...nerozhoduje predsa inštitúcia ale vždy konkrétny zamestnanec/človek. :blush: (sám za seba.)

"Myslíš si, že "alkoholizmus a tabakizmus" je štátna politická norma resp. platforma?" :ohmy:

"Nie je to márny hon na čarodejnice?" :silly:

Každý pijan si je predsa vedomý, že sa cielene a programovo zabíja a šprintuje smrti do náručia? :angry:

"Alebo veríš, že to akční pijani o sebe nevedia?" :dry:

==========

Re: Můj případ
Vložil Žilinčan - 01/02/2017 14:04

Ale štát predsa nechce chorých, nepracujúcich občanov. Správny prístup je usilovne pracovať a zomrieť potom niekedy na začiatku dôchodku.

==========

Re: Můj případ

Vložil C2H5OH - 01/02/2017 18:22

Především pro Ja: možnost konzumovat alkohol, tabák, geneticky upravené potraviny, atd., atd., atd. tato společnost umožňuje - nebo lépe řečeno, je to jistý vydobytek. Co víc, tato společnost je na tom závislá, neboť to jsou přeobrovské kapitoly národního důchodu (anebo to možná říkám špatně, ale státního rozpočtu rozhodně). Samozřejmě, že jednotlivec stojí před svým vlastním rozhodnutím, zda přijímat, anebo se toho vyvarovat. Ale ouha, nikdo dopředu neví, jak je geneticky připravený a zda se stane závislým, či nikoliv. Není zde jakási povinnost společnosti (jak jsem říkal, když toto umožňuje a doposud i přímo nebo nepřímo podporovala) se postarat o to, že v případě člověka, který onemocní chorobou, nazývající se závislostí, hledat schůdné prostředky pro to, aby se toto postižení odstranilo? Někdo se může tomuto sportu věnovat a s jeho psychikou to nic neudělá, jiný je na tom podstatně hůř - povězme, že je oproti tomu prvnímu handicapovan a je odsouzený nejen doživotně abstinovat, což také v jistém smyslu omezuje jeho uplatnění ve společnosti, ale i např. na trhu práce, a ovšem má i například omezenější přístup k léčivým přípravkům, které obsahují alkohol a jsou jinak méně škodlivé než jejich nahrážky...

A takto bychom mohli diskutovat do aleluja....

Mi nejde o nic jiného, jen o prostou možnost tuto poruchu účinně a jednoduše řešit formou medikace (jako např. depresi) a vrátit tyto jedince do normálního života. Jenže nejsem "omezený" jen na tuto pasáž, ale sám sebe se ptám, zda v tom není náhodou nějaký vzorec, že nějak "tvrdošíjně" neumíme léčit (a vlastně ani říct, čím vzniká) např. diabetes, otylost a další neduhy dřívější, ale i dnešní epochy? Nemáte pocit, že v dnešní atomové a počítačově vyspělé době je problém se zaměřit na tyto nejrozšířenější problémy? Tak se jen omezíme na suchopárné tvrzení: "Po alkoholu Ti měkne mozek, tak nechlastej!"? Já bych tedy chtěl opravdu jít dál.....Ale toto se asi nechce slyšet!

==========

Re: Můj případ

Vložil C2H5OH - 01/02/2017 18:24

Žilinčan: pleteš se - exitus musí nastat před odchodem do důchodu, jinak jsi občan škůdce :)

==========